

Bayer Zsolt: Péter balladája

2020 október 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van egyforma szakállkánk, egyforma, kifejezéstelen és ostoba és aprócska disznószemünk...

– Az az igazság, hogy a népek hálátlanok… – kezdte a dohogást Péter.

– Mert hát hosszú évek óta már, hogy reggelenként én dobom fel a vizesnyolcasokat a f?szeres boltja elé az aszfaltra, amiért cserébe kapok t?le egy kiskörtét, az Áldomás nev?, „körteíz? szeszesital”-félét, 32 fokos, bár lehet, hogy ez most mellékes, de én szeretem. Szóval hívhatnának engem a „vizesnyolcas Péternek”, de nem, ezeknek nem jut eszükbe ilyesmi. Aztán hosszú évek óta ott ülök szombatonként a kocsmában, a kártyaasztalnál, a fiúk hetente kisorsolnak, hogy melyikük mellett ülhetek, mert azt mondják, mindig a leghülyébb hoz szerencsét. Szóval lehetnék én a „kibic Péter” is, de nem… bezzeg csak egyszer, egyetlenegyszer kapják rajta az embert a kecskével, és máris kész a csúfnév!

Így lettem én a kecskeb…szó Péter. Nem valami jó név, tudom, de hát, mondom, a népek hálátlanok.

Nem is volt nekem semmi örömöm, egészen addig, ameddig meg nem jött a Gábor. De megjött végre, és úgy volt, hogy lesz bel?lem is végre valaki.

A Gábor azt mondta, hogy mi, csak mi vagyunk a fontosak. A kisemberek, az egyszer? emberek, s hogy mi leszünk majd a minden, nem a zsidók. Ezen egy kicsit el kellett töprengenem, ugyanis magam is zsidó vagyok, és addigi életem nem igazolta vissza azt a tételt, hogy én lennék a minden, de sokáig nem volt id?m töprengeni, mert a Gábortól kaptunk egyenruhát.

Egyenruha!

Drága jó Istenkém, egész életemben egyenruhára vágytam! De hiába jelentkeztem tiszthelyettesnek, el?ször azért röhögtek ki, mert nem tudtam felmászni a kötélre, utána pedig az IQ-tesztem lett „a minimálisan elvárhatónál alacsonyabb”, így aztán nem vettek fel. Akkor vasutasnak jelentkeztem – az egyenruha végett! –, krampácsolónak fel is vettek, de kiderült, hogy a hosszú nyel? kalapács túl bonyolult m?szer számomra, ezért onnan is kirúgtak. És akkor megérkezett a Gábor. Kaptunk egyenruhát, oroszlános mellényt, hej, mennyivel másképpen érzi magát abban az ember! Meg piros-fehér csíkos nyakravalót, mindig is a Honvédnek szurkoltam, de mondták, hogy az Árpád-sáv, na, attól lettem igazán csak büszke magamra, nézem is most a színm?vészetiseket, ?k is árpádsávos útlezáró szalagokat tekernek magukra, de ?ket nem cseszegetik miatta, mint bennünket annak idején. De a Gábor mondta el?re, hogy cseszegetni fognak, persze a zsidók, mert minden az övék (ezen megint el kellett gondolkodnom), de már nem sokáig, mert mi mostantól gárdisták vagyunk, és úgy kell köszönnünk egymásnak, hogy „adjon az Isten!”, mire a másik úgy felel, hogy „szebb jöv?t!”, és ezt kiabálva kell mondani, hej, édes jó istenkém, milyen férfiasan hangzott az, ahogy ordítoztuk ezt egymásnak az oroszlános mellényben, meg aztán kimehettünk a cigánysorra is, ott is ordítozhattunk, mindig a 300 jutott eszembe közben, amikor a spártaiak azt kiabálják háromszor, hogy „ua! ua! ua!”, és rettenthetetlenül néznek közben, hát én mindig olyan spártai szerettem volna lenni, de csak a púpos lehettem, de mit számít, hiszen már volt egyenruhám…

Aztán a Gábor egy szép napon elment a Spinoza Házba, aztán visszajött közénk, és mondta, hogy teljesen másképpen lesz minden, nincsen többé egyenruhánk, helyette mindenkinek egyforma szakállkát kell növesztenie, és mostantól közeledünk a Gyurcsányék meg a zsidók felé, mert az eddigi irány hibás volt, és ha így maradunk, akkor egész életünkben csak azt ordibálhatjuk hülyén, hogy „adjon az isten!”, válaszul meg azt, hogy „szebb jöv?t!”, pedig a szebb jöv? a Gyurcsányék irányában van, én nem nagyon értettem, mi is történik valójában, de a Gábor behívott magához, csak engemet, egyedül, és azt mondta, hogy mostantól eljött az én id?m, mert most a púposokra van szükség, az Ephialtészek ideje jött el (akkor nagyon megijedtem, mert nem gondoltam, hogy ezt a nevet meg fogom tudni jegyezni), de a Gábor megnyugtatott, nem kell megjegyeznem semmit sem, hanem mindent el kell felejtenem, és most mi jövünk, akiknek a lelke befelé kunkorodik, és akiknek a legkifejezéstelenebb, legostobább, apró kis disznószemük van, és akkor megnyugodtam, és elhittem, hogy tényleg mi jövünk…

Azóta bejárok a Parlamentbe a többiekkel. Van egyforma szakállkánk, egyforma, kifejezéstelen és ostoba és aprócska disznószemünk, és minden héten azzal vagyunk megbízva, hogy a lehet? legnagyobb durvaságokat kiabáljuk a miniszterelnök felé, nekem pedig külön szólnak, hogy id?nként vigyek be tésztát, meg krumplit, meg miegyebet, szerencsére nem nekem kell fizetni, így szívesen teszem, arról nem is beszélve, hogy amíg durvaságokat meg hülyeségeket kiabálok és krumpliszsákokat meg tésztászacskókat mutogatok, addig mindig engem vesz a kamera, és már sokkal többen ismernek, mint azel?tt, amikor én csak a kecskeb…szó Péter voltam, mostanában, ha hazamegyek, mindenki kiabál az utcán, hogy „de nagy f…sz vagy te kecskeb…szó Péter!”, és én tudom, hogy komolyan gondolják, és azt is, hogy most már végre tényleg én is vagyok valaki…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló